

[Anden næstformand]

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om Det kgl. Teater og oprettelsen af en kulturel fond.

(Fremsat 30/1 86. Første behandling 13/2 86. Betænkning 23/4 86).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Nogle uretfærdigheder er så helt åbenlyse og klare, at de bør ændres, men ind imellem så komplicerede, at det er besværligt at have med at gøre. Men der er også nogle uretfærdigheder, som nok er åbenlyse, men så enkle og så små i deres konstruktion, at det bør være muligt forholdsvis let at rette dem og fjerne uretfærdighederne.

Det forslag, vi nu har til behandling, er lige præcis sådan: en stor uretfærdighed, men som det er enkelt at rette. Derfor kunne man selvfølgelig sige, at vi burde fjerne uretfærdigheden med det samme. Det har vi nu ikke foreslået, og når vi ikke har gjort det, så er det i forsøget på og i håbet om at få samlet et flertal om forslaget om at få fjernet uretfærdigheden så hurtigt som muligt, bl.a. altså i forsøget på at få det radikale venstre, der jo ikke forsømmer nogen lejlighed til at understrege deres positive holdning over for kulturlivet, med på dette forslag. Men når det kommer til realiteterne, også denne realitet, ser det ud til, at det kniber en smule. Det bliver vist ikke første gang i dag, at det vil vise sig.

Derfor stiller vi altså ændringsforslag om en lidt hurtigere aftrapning, end forslaget lyder på. Vi håber, at en sidste appel her til

det radikale venstre kan hjælpe; selv om tiltroen ikke er den største, så er chancen der i hvert fald.

Ingerlise Koefoed (SF):

Denne sag er langtfra ny. Blandt ophavsændene har man jo mange gange drøftet det uretfærdige i, at de skulle afgive en vis del af deres Koda-afgifter til den kulturelle fond, og jeg husker, at vi i forbindelse med musiklovsrevisionen havde besøg af en deputation fra ophavsmændene, som bad om, at vi gjorde noget ved den kulturelle fond, og vi lovede på det tidspunkt at tage det op til overvejelse.

Jeg mindes også, at den nuværende kirkeminister, fru Mette Madsen, mange gange har udtrykt forbløffelse over, at tingene skulle fortsætte på den måde, at ophavsmændene altså ikke skulle kunne få deres retmæssige afgift.

Derfor synes vi – og det har vi sagt ved førstebehandlingen – at det er en god idé, at man nu tager fat på at gøre noget ved problemet, men vi synes jo nok, at den måde, man gør det på, er noget tøvende. Vi synes, at det ville være rimeligt, om de folk, der i årevis har arbejdet for at få ændret på disse ting, også kunne nå at få lidt glæde af den ændring, som kommer igennem.

Vi har derfor sammen med socialdemokraterne lavet noget, der kunne ligne et kompromis, et oplæg til et forlig med de borgerlige partier om, at man i stedet for at lade optrapningen foregå over 10 år så dog er så venlig at lade den foregå i dobbelt fart, altså over 5 år. Og de beløb, som det drejer sig om at staten så skal overtage fra fonden, er altså ikke noget, der kan vælte hverken dette eller et kommende folketing.

Vi opfordrer altså til, at de borgerlige partier og de radikale stemmer for vores ændringsforslag. Det er en klar retfærdigheds gerning, som hr. Søren Hansen sagde, og det er ikke noget vanskeligt forslag at stemme for, selv om man har måttet overveje lidt.

Da der er en klar sammenhæng imellem dette lovforslag og lovforslag nr. L 169 om at overlade kompetencen til at fordele de frie midler alene til statens musikråd, så vil jeg endelig opfordre til, at lovforslaget efter anden behandling går tilbage i udvalget.